

5-А клас
Класна година «Рік Японії в Україні.
Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО Японії»

Мета заходу:

Навчальна: розширити знання учнів про Світову спадщину ЮНЕСКО, чарівність краєвидів та дивовижність куточків Японії;

Виховна: виховувати шанобливе ставлення до історії країни, привернути увагу до проблем охорони навколишнього середовища та сприяти їх збереженню;

Розвиваюча: розвивати образне сприймання, формувати уявлення учнів про унікальність та неповторність природи Японії.

Обладнання: карта Японії, презентація, ілюстрації з об'єктами Світової спадщини ЮНЕСКО Японії.

Хід заходу

«Любіть природу, любіть квіти, любіть дерева, небо, красу у великому і малому – і ви навчитеся любити життя» - говорять японці

Вступне слово вчителя. Останнім часом одним з найбільших іноземних інвесторів в Україні є Японія. З метою активізації двостороннього співробітництва, зміцнення зв'язків між Україною та Японією, популяризації та вивчення історії, культури, традицій народу Японії 2017 рік проголошено Роком Японії в Україні.

Це - ще один крок на шляху до співдружності двох країн, а зближення українського та японського народів посприє розвитку діалогу культур.

В Україні було обрано офіційний логотип «Року Японії в Україні», присвяченого святкуванню 25 річниці встановлення дипломатичних відносин між Японією та Україною. Цей логотип створений японським графічним дизайнером паном Томоо Каваї, який

проживає у префектурі Шіґа. Головним мотивом у цьому логотипі стали національні прапори обох країн. Хіномару (японська назва прапору Японії) і пасхальне яйце притуляються один до одного, чим символізують дружні відносини між Японією та Україною.

Даний дизайн було обрано серед 32 інших пропозицій, представлених на розгляд Посольства Японії у період від 22 серпня до 7 жовтня 2016 року.

Офіційний логотип буде широко використовуватись для проведення різноманітних заходів та рекламних кампаній у рамках святкування Року Японії в Україні (слайд 1). Сьогодні ми з вами познайомимося з об'єктами Світової спадщини ЮНЕСКО Японії.

Учень 1. Світова спадщина ЮНЕСКО— видатні культурні та природні цінності, що вважаються надбанням усього людства. Ці цінності перелічені в Списку ЮНЕСКО.

В 1972 році, на XVII сесії в Парижі ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про охорону Всесвітньої культурної і природної спадщини (вступила в силу в 1975 році). До початку 1992 року Конвенцію ратифікували 123 країни-члени ООН. На середину 2014 року Конвенцію вже ратифікували 191 держава-учасниця.

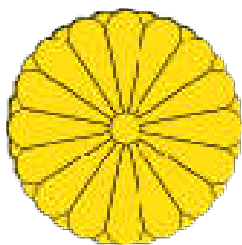
Станом на 2014 рік у списку Світової спадщини знаходиться 1007 об'єктів з 161 країн. Найбільшу кількість об'єктів Світової спадщини має Італія. В списку об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО в Японії налічується **19** об'єктів (на 2015 рік). 15 об'єктів включено за культурними критеріями. 4 об'єкти — за природними критеріями (слайд 2)

Учень 2. Японія — держава у Східній Азії. Офіційна назва — **Японська Держава**. Розташована на Японському архіпелазі, у північно-західній частині Тихого океану. Складається з 47 адміністративних одиниць — префектур. Столиця — Токіо. Одна з найбільш технологічно розвинутих країн світу.

Прапор Японії(на Батьківщині також називають "хіномару") — національний прапор Японії у вигляді червоного сонячного диску на білому тлі. Використовується з 1870 року. Головний мотив японського прапора — червоний сонячний диск. Він вживається у японському декоративному мистецтві з 8 століття.

Кружальця, що уособлювали сонце, часто зображалися на зброї, військових віялах, меблях тощо.

Емблема Імператора Японії(«хризантемова емблема Імператора») — японська традиційна емблема у вигляді стилізованої двошарової шістнадцятипелюсткової хризантеми. Особиста емблема Імператора Японії та його Імператорського дому. Офіційно використовується як заміник державного герба Японії.

Хризантема була завезена до Японії з Китаю часів династії Тан (618—907). Початково її використовували як лікарську рослину, а з середньовіччя — як декоративну. Дев'ятий місяць японського календаря, що відповідає українському жовтню, називався «хризантемовим місяцем», а дев'яте число дев'ятого місяця — «святом хризантем». Це свято гучно відзначали в японському Імператорському палаці починаючи з 8 століття. На ньому розпивали хризантемові настійки, які, як вважалося, відганяють злих духів і забезпечують довголіття. Завдяки цьому святу виникли хризантемові візерунки, прообраз хризантемової емблеми, що були популярними серед двірцевої знаті. Їх носили на одязі як щасливий оберіг.

Хризантема була улюбленим декоративним мотивом Імператора Го-Тоба (1183—1198), який використовував її як власний знак. Його успадкували монарші нащадки 13 століття, які перетворили приватний знак на емблему японських Імператорів. Відтоді хризантемова емблема стала тісно асоціюватися із Імператорським домом Японії (слайд 3).

Учень 3. Так розпочнемо ж нашу подорож країною «ранкового Сонця». Першим об'єктом в Світовій спадщині ЮНЕСКО є **(Об'єкт 1). Монастир Хорю** або **Хорюдзі** — буддистський монастир в Японії. Належить секті Шьотоку. Головний монастир секти. Розташований за адресою: префектура Нара, містечко Ікаруга, квартал Хорюдзі-Яманоуті 1-1. Заснований 607 року. Головною святинєю монастиря є будда Шак'ямуні. До цінних пам'яток належать золотий храм (національний скарб Японії), п'ятиярусна пагода (національний скарб Японії), палац снів (національний скарб Японії), середні ворота з охоронцями (важлива культурна пам'ятка Японії), тощо. Центральний архітектурний ансамбль монастиря є найдавнішою дерев'яною спорудою світу. 1993 році занесений до світової спадщини ЮНЕСКО та Національних скарбів Японії. До 1950 року належав секті Хоссо (слайд 4)

Учень 4. (Об'єкт 2). Замок Хімеджі— замок у місті Хімеджі, Японія. Назва походить від гори Хіме, у підніжжя якої він розташований. Також популярна назва «замок білої чаплі. Збудований у 1346 році як один із замків роду Акамацу на високому пагорбі, оточеному трьома кільцями кріпосних стін білого кольору, верхня частина яких вкрита сірою черепицею.

У 1580 році замок був перебудований васалами Тойотомі Хідейосі. За його наказом було збудовано 30 нових башт. У 1601—1608 роках розширений родом Ікеда (побудовано ще 20 башт). Згодом, впродовж 300 років, слугував основною резиденцією Хімеджі-хана. Після реставрації Мейджі, у 1871 році був проданий з аукціону. Зазнав серйозних пошкоджень у результаті бомбардувань силами США міста Хімеджі в ході Другої світової війни. Головна башта і центральні двори замку були реставровані у 1956—1964 роках.

Сьогодні служить як музей і приклад японської замкової архітектури. Включає 83 будівлі, які побудовані з дерева. Висота головної башти — 83 м. Сад, що оточує замок, представляє собою спіралевидний лабіринт, з багатьма тупиковими і боковими відгалуженнями. За задумом будівельників лабіринт повинен робити прохід до стін цитаделі затрудненим для військ неприятеля, по яких осаджені могли стріляти з башт і донжону. Проте функціональність лабіринту не проходила перевірки боєм.

Замок зарахований до національних скарбів Японії і Світової спадщини ЮНЕСКО у 1993 році. Разом із замками Кумамото і Мацумото входить до «трьох видатних замків Японії» (слайд 5)

Учень 3 (об'єкт 3). Острів Якусіма

Якусіма – невеликий острів в Японії, відомий як унікальний зразок добре зберегся тропічного лісу в якому ростуть найстаріші в світі дерева. У 1993 острів включений в список Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Часто острів називають скорочено – Яку.

Якусіма розташований приблизно в 60 км на південь від Кюсю. Острів гористий, тут більше 30 піків, висота яких перевищує 1000 м, а один з піків, Мійанура, досягає майже 2000 м в висоту.

На рівні моря рослинність характерна для субтропіків, проте ближче до вершин гір вона стає субарктичної, до того ж тут випадає неймовірна кількість опадів – до 4-10

м в рік. Поєднання великої кількості вологи і віддаленого місця розташування сприяє тому, що тут зберігся первісний ліс.

Субтропічна зона складається в основному з різних фікусних дерев, в помірній зоні переважають вічнозелені дуби і низькорослі каштани. З рівня 800-1600 м починається смуга хвойних лісів, де ростуть одні з найстаріших дерев світу – кедріяку. Цим гігантам майже 3500 років, а найбільший має окружність 16,4 м і йому майже 7000 років. Щоб обхопити його стовбур, буде потрібно ніяк не менше 8 чоловік. Ці кедрі вважаються священними, у кожного з них є своє ім'я – наприклад Меотів-суги в перекладі означає «Пара подружжя», раніше це були два окремих дерева, але з часом вони зрослися. Є навіть величезний пеня, всередину якого можна увійти. Через пеня біжить невеличкий струмок, а всередині був влаштований маленький храм.

На острові чимало прекрасних річок і водоспадів, а на березі – чудовий тропічний парк (слайд 6)

Учень 4 (Об'єкт 4). Пам'ятки культури стародавнього Кіото. Кіото — найважливіший культурний, релігійний і політичний центр Японії. Це дивовижне місто-пам'ятник, центр туризму світового рівня. Сьогодні у місті нараховується біля 2000 храмів, сотні парків, десятки палаців. У Кіото зосереджено 1/5 частина пам'яток архітектури, які входять до національної скарбниці Японії. Серед них вісімнадцять найцінніших пам'яток архітектури світу — імператорський палац і вілла, замок сьогуна, «Золотий павільйон» і «Сад каміння» та інші, які занесені в реєстр ЮНЕСКО.

Кіото — єдине місто в Японії, яке знаходиться не на морському узбережжі, а розташовано на острові Хонсю, у живописній гірській долині між Осацькою затокою і озером Біва. Кліматичні умови цього району сприяли тому, що тут з прадавніх часів знаходилися поселення місцевих племен. Крім того, цю територію заселяли іммігранти з Кореї і Китаю.

Упродовж одинадцяти віків, з 794 по 1868 рр., місто Кіото було столицею Японії і резиденцією імператорів. До 794 року столиця Японії знаходилася у місті Нара. Проте, через інтриги придворної знаті та політичне вбивство, що там сталося, імператор Камму вирішив змінити місце свого перебування і перенести столицю в район сучасного міста Кіото. Спочатку це місто називали «хейан», що у перекладі з японської мови означало «столиця світу»

Під впливом китайської традиції нову столицю було збудовано таким чином, що у місті усі вулиці перехрещувалися під прямим кутом і були спрямовані з півночі на південь та зі сходу на захід.

Місто поступово зростало. Тут почали будувати палаци, численні храми і монастирі, а ремісники і торговці відкривали свої майстерні і лавки. Славу столиці принесли майстри, які займалися виготовленням самурайських мечів, виробів з фарфору, кераміки, золота, срібла, шовку, музичних інструментів, високоякісного паперу.

Імператорська столиця привертала увагу художників, поетів, письменників, а також представників інших творчих професій. Кіото поступово перетворювався на справжній культурний центр усієї країни.

Незважаючи на те, що імператорська родина мешкала в Кіото лише до 1868 р., місто і до теперішнього часу вважається столицею класичної японської культури(слайд 7)

Учень 3 (Об'єкт 5).Історичні поселення в Сіракаві та Гокаямі — об'єкт Світової спадщини ЮНЕСКО, до складу якого входять три історичні поселення Огіматі, Айнокура та Саганума, розташовані у волості Сіракава та місцевості Гокаяма (префектури Гіфу та Тояма). Це важкодоступний гірський район острова Хонсю, який

в зимовий час подовгу бував відрізаний від решти Японії. Тут склалася особлива школа архітектури — «гассе-дзукурі». Традиційні житла в цій місцевості відрізняються крутими дахами з соломи. Основним заняттям місцевих жителів було розведення шовкопряда, тож верхні поверхи жител майстерно пристосовані для потреб шовкопрядення. 1995 року ці поселення було занесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО як «видатний зразок традиційного способу життя, чудово пристосованого до навколишнього середовища та місцевих соціальних і економічних умов» (слайд 8)

Учень 4 (Об'єкт 6).Хіросімський меморіал миру— історична пам'ятка у місті Хіросіма, префектури Хіросіма, Японія. Являє собою руїни «Дому сприяння промисловості», поблизу якого, 6 серпня 1945 року, було скинуто атомну бомбу. Із 1996 року ця пам'ятка занесена до Світової спадщини ЮНЕСКО. Вона є складовою Хіросімського меморіального «Парку Миру». Будинок «Дому сприяння промисловості» був спроектований чеським архітектором Яном Летцелем. Роботи були завершені 5-го квітня 1915 року. Офіційне відкриття сталося рівно за три місяці. Новозведена будівля отримала назву «Дім комерційної виставки префектури Хіросіма». У 1921 році будинок перейменували на «Дім виставки промислових товарів префектури Хіросіма», а у 1933 році він отримав остаточну назву — «Дім сприяння промисловості префектури Хіросіма». Ядерний вибух 6 серпня 1945 року стався неподалік цієї будівлі, біля Т-подібного мосту. Епіцентр вибуху знаходився за 150 метрів від неї. Будинок не реставрували, а зберегли у тому вигляді, у якому він постав відразу після бомбардування. Сьогодні його руїни є символом миру в усьому світі і слугують пересторогою людству до нерозв'язання ядерної війни (Слайд 9)

Учень 3 (Об'єкт 7). Святилище Іцукусіма - синтоїстське святилище на острові Іцукусіма, Префектура Хіросіма, Японія. З 1996 року входить до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Частина споруд і майна комплексу визнаються японським урядом в якості національних скарбів.

Вперше святилище було зведено, імовірно, в VI столітті на честь трьох дочок бога Сусаноо-но Мікото. Проте в подальшому будови комплексу неодноразово руйнувалися. Нинішня конструкція споруджена в XVI столітті і має у своїй основі дизайн 1168, коли відновленням святилища зайнявся великий воєначальник Тайра Кіеморі.

Ритуальні врата або торії святилища Іцукусіма є однією з найбільш популярних пам'яток Японії. Поряд з піщаною косою Аманохасідате і затокою Мацусіма вид на торії з боку однієї з височин острова входить в так звані "Три знаменитих пейзажу Японії". Хоча торії існували вже в 1168 році, нинішня конструкція врат споруджена в 1875 році. Торії зроблені з камфорного дерева і мають в висоті 16 метрів.

Серед відвідувачів цього мальовничого місця прийнято залишати монети в тріщинах опор ритуальних врат і загадувати бажання. Дійти до брами пішки з острова стає можливо під час відливів (слайд 10).

Учень 4 (Об'єкт 8).Пам'ятки культури стародавньої Нарі — група об'єктів, занесених до списку світової спадщини ЮНЕСКО. До цієї номінації входять вісім місць стародавньої японської столиці Нара (префектура Нара). П'ять об'єктів є давніми буддистськими харами, один об'єкт — синтоїстське святилище, один об'єкт — палац, і нарешті восьмий об'єкт — праліс, розташований біля Нарі. 26 будівель цих об'єктів мають статус національних скарбів Японії, 53 будівлі входять до списку Важливих культурних пам'яток Японії. Всі елементи цих об'єктів мають статус історичних пам'яток Японії. До списку світової спадщини ЮНЕСКО пам'ятки культури стародавньої Нарі було занесено 1988 року (слайд 11)

Учень 3 (Об'єкт 9). Святилища і храми Нікко— група зі 103 пам'яток разом з прилеглою територією, розташованих в японському місті Нікко, що були занесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО 1999 року (слайд 12)

Учень 4 (Об'єкт 10). Замки гуску та дотичні пам'ятки королівства Рюкю — об'єкт Світової спадщини ЮНЕСКО, що складається з дев'яти пам'яток, розташованих на території префектури Окінава у Японії. Занесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО 30 листопада 2000 року.

До об'єкту спадщини входять дві утакі (святищенні місця на Окінаві; одне з них є священними воротами, інше — гаєм), мавзолей Тамаудун, сад та п'ять замків-гуску, чотири з яких нині перебувають в руїнах, а один реконструйований. Ці місця були внесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО, оскільки вони багатогранно представляють культуру королівства Рюкю, що є сплавом японського й китайського культурних впливів та одним з найважливіших економічних і культурних «мостів» між цими двома державами.

Занесені до списку ЮНЕСКО пам'ятки належать до різних періодів історії королівства Рюкю протягом 500 років (слайд 13)

Учень 3 (Об'єкт 11). Святі місця та паломницькі шляхи гірського хребта Кіі— мережа паломницьких стежок на півострові Кіі, що веде до «Трьох священних гір Кумано» — синтоїстських святилищ Кумано-Хонгу-тайся, Кумано-Хаятама-тайся і Кумано-Наті-тайся. Три священні гори знаходяться в префектурі Вакаяма поряд з річкою Куманогава (слайд 14)

Учень 4 (Об'єкт 12). Національний парк Сиретоко

Хоккайдо є найпівнічнішим і другим за величиною після Хонсю островом Японії. Півострів Сиретоко видається в Охотське море на східній стороні Хоккайдо. Його назва походить від слів "Сиріетоку", що на мові корінного населення Хоккайдо, айнів, означає "край землі". Хребет півострова утворюють гори заввишки близько 1500 м, і схили дуже круто піднімаються, залишаючи зовсім небагато рівнинної території. Взимку з віддалених районів на півночі Сибіру сюди припливають льодові брили, що заповнюють море навколо півострова.

У липні 2005 р. півострів Сиретоко був внесений до списку Світової Спадщини ЮНЕСКО завдяки своїй екосистемі, а також різноманітності видів тварин. У цих краях є стародавні реліктові ліси, а також море, знамените тим, що взимку воно покривається льодом. Ліси служать місцем проживання деяких крупних ссавців, зокрема бурого ведмедя і оленя Едзо. Восени лосось і форель відправляються у бік від моря вгору по річках на нерест. Тут живе безліч видів птахів, деякі з яких прилітають з Сибіру. Серед них такі рідкісні види хижаків, як великий орел, білохвостий орел і найбільша в світі блекістонська сова. Туристи приїжджають сюди, щоб побачити різноманітні види морських птахів і групи морських ссавців, наприклад, тюленів або морських левів.

Тим, хто приїхав на Сиретоко, почати подорож краще з містечка Уторо (інша його назва - Сяріте) на північно-західному узбережжі. Поблизу від нього знаходяться П'ять Озер Сиретоко, водоспади з теплою водою Каму-ївакка Ю-но Таки і водопади Фурепе. А ще в Сяріте є декілька готелів з саунами над гарячими джерелами (слайд 15)

Учень 3 (Об'єкт 13). Срібна копальня Івामी гіндзан та її культурний ландшафт— найбільша срібна копальня Японії 14 — 19 століття, розташовувалася у провінції Івामी. Розташована у місті Ода префектури Сімане. За підрахунками дослідників, виробляла близько третини світового срібла, що було в обігу наприкінці 15 — початку 16 століть. З 1969 року внесена до списку національних історичних

пам'ятників урядом Японії. 28 червня 2007 року зарахована до Світової спадщини ЮНЕСКО (слайд 16)

Учень 4 (Об'єкт14). Хіраїдзумі розташоване на острові Хонсю, в префектурі Івате, в регіоні Тохоку, розташоване селище Хіраїдзумі. Його площа становить 63,39 кілометрів, населення - 8376 осіб, а щільність населення - 132,13 людина на кілометр. Саме в цьому місці провів свої молоді роки знаменитий полководець Есіцуне, якого переслідував його власний брат. Саме тут він і був убитий. У ті часи Хіраїдзумі був на піку економічного і політичного розвитку, але під тиском військового уряду міста Камакура це могутність було знищено. Незважаючи на те, що місто завжди було одним з найдалших від столиці, в XII столітті на цих землях існувало незалежне державне утворення, яким правив клан Осю-Фудзівара. Клан підтримував дружньо-вассальської відносини з урядом Кіото. Культурною спадщиною Хіраїдзумі став Храм Тюсондзі. Храм Моцудзі, Святилище Таккоку тільки Івая бісямондо і Ущелина Гембіка. Символами селища є дерево криптомерия, квітка сакури (слайд 17)

Учень 3 (Об'єкт15). Острови Огасавара — група островів у західній частині Тихого океану, за 1000 км південніше Токіо. Загальна площа 104 км². Належать Японії. Складається з понад 30 островів субтропічної кліматичної зони.

До островів Огасавара належать 4 центральні архіпелаги — Мукодзіма, Тітідзіма, Хахадзіма і Вулканів, а також ізольовані острови — Нісіносіма на заході, Окіноторісіма на південному заході та Мінаміторісіма на південному сході.

За винятком островів Тітідзіма, Хахадзіма і Іодзіма, усі острови безлюдні. В адміністративному вони формують «село Огасавара», яке є частиною японської столиці Токіо (слайд 18)

Учень 4 (Об'єкт16). Вулкан Фудзіяма – це не просто вулкан, який називають найкрасивішим в світі, це священна гора в Японії, боготворима місцевими жителями з давніх часів.

Він розташований на території Національного парку Фудзі-Хаконе-Ідзу на острові Хонсю, в 90 км від Токіо .

У ясну погоду Фудзіяма вражає гармонійністю і правильністю своїх форм. Їх досконалість не перестає надихати служителів мистецтва. Обриси кратера (більше 500 метрів в діаметрі) нагадують квітку лотоса з вісьмома пелюстками – гребенями, які отримали назва Яксудо-Фуйо. Однак, побачити Фудзіяму цілком велика рідкість. Зазвичай її вершина ховається в хмарах – висота гори складає 3776 метрів.

Фудзіяма – це потужний діючий вулкан, який у наш час вважається загасшим. Чи надовго? Поки тільки цівки диму нагадують про вируючу лаву. Найбільш руйнівні виверження Фудзіями були зафіксовані в 800, 864 і 1707 роках. Під час останнього з них товстим шаром попелу було вкрите все в радіусі, що перевищує 100 км.

Така природна сила не могла не відбитися в народних легендах і віруваннях. Фудзіямі поклоняються, її шанують, з ним пов'язують різні оповіді. На думку буддистів, наприклад, стежка, що веде на вершину гори, вказує вхід в інший світ. Для синтоїстів Фудзіяма – один з головних об'єктів поклоніння. Нагорі, біля кратера, стоїть храм, в якому синтоїстські ченці спілкуються з богами і продають туристам сувеніри.

Кожен японець вважає обов'язковим хоча б раз у житті піднятися на Фудзіяму. На звивистій стежці обладнано десять майданчиків для відпочинку. Деякі прочани здійснюють сходження за кілька спроб. Туристи, для яких Фудзіяма – всього лише чергова визначне місце, часто скорочують шлях і починають підйом відразу з п'ятої станції – туди підходить автомобільна дорога. Хоча вони ненабагато полегшують собі шлях. Схили гори з висотою набирають і крутизну. Але пейзажі, які постають

поглядам мандрівників, варті того. Особливо вражають озера, розташовані біля підніжжя вулкана.

Офіційно сходження на Фудзіяму дозволено тільки в період з 1 липня по 31 серпня. Сезону передуює червневий парад у Токіо, а завершує вогненне свято «Хімацурі» (слайд 19)

Учень 3 (Об'єкт17). Фабрика в Томіоці— найстаріше шовкоткацьке підприємство сучасного типу на території Японії. Фабрика була введена в експлуатацію в липні 1872 року. Її будівництво почалося роком раніше та відбувалося під безпосереднім наглядом японського уряду. На будівництві використовувалися імпортовані з Франції будівельні матеріали. Складається з чотирьох будівель:

- експериментальна ферма, на якій відбувався процес вирощування шовкопрядів;
- холодні комори, де зберігалися яйця тутового шовкопряда (грена);
- власне шовкова фабрика, де відбувався процес обробки, після чого шовкова нитка намотувалася в бобіни;
- професійне училище, в якому майбутні робітники вивчали технології шовківництва.

Завдяки шовкоткацькій фабриці в Томіоці Японія змогла стати одним із провідних експортерів шовку в світі (слайд 20)

Учень 4 (Об'єкт 18). Об'єкти промислової революції періоду Мейдзі: чорна металургія, виробництво сталі, кораблебудування та вугільна промисловість— група об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО, що складається з 8 історичних місць, які відіграли важливу роль в індустріалізації Японії в часи Бакумацу та період Мейдзі. Ці пам'ятки є частиною промислової спадщини країни. 2009 року вони увійшли в попередній список Світової спадщини, а 2015 року, під час 39-ої сесії комітету Світової спадщини ЮНЕСКО, офіційно були зараховані до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.

Загалом до списку Світової спадщини потрапили 8 об'єктів промислової революції Мейдзі та 30 їхніх окремих компонентів (слайд 21).

Учень 5 (Об'єкт19). Гори Сіракамі («гори Білого бога») — гірська гряда на півночі японського острова Хонсю, на межі префектур Аоморі й Акіта. Належать до північної частини гірської гряди Дева. Відрізані від основної гряди річкою Йонесіро. Частина гір, що розташована на схід від річки Сава, притоки річки Івакі, носить назву гір Овані. Гори відносяться до третинного періоду. Зустрічаються граніт та дацит. Середня висота гір — 600 м. Найвища вершина — Пік Сіракамі (1250 м). Покриті буковим первісним лісом. В горах мешкають гімалайські ведмеді, японські козероги та близько 87 видів диких птахів. 1993 року занесені до Світової спадщини ЮНЕСКО в Японії як природна спадщина (слайд 22).

Заключне слово вчителя. Ось і закінчилась наша подорож об'єктами Світової спадщини ЮНЕСКО Японії, не засмучуйтесь, якщо ви не побуваєте в цих місцях і не побачите на власні очі ці дива. Тому що хтось із відомих сказав: «Дива серед нас». І це дійсно так!

